

Poznámka vydavatele: Toto je jediný dochovaný fragment kroniky Alessiánského řádu z prvního věku. Pravděpodobně byl uložen ve velkém klášterním komplexu u jezera Canulus, který byl vypálen během války spravedlnosti (roku 2321 prvního věku) a jeho archivy byly zničeny nebo rozkradeny.

Všimněte si také, že tehdejší alessiánští písaři měli ve zvyku používat odlišnou dataci, která začínala rokem pozvednutí Alessie mezi božstva (266 prvního věku).

de jsou zaznamenány události, jež se odehrály roku 127 požehnané Alessie.

V tomto roce temnota padla veliká na celou zemi a slunce, ač stálo na obloze, bylo sotva větší než Masser tři dny po novu, a vůkol něho hvězd bylo viděti i v pravé poledne. Stalo se tomu pátého dne v měsíci Prvosevu. Všichni, kdož to spatřili, velmi se polekali a prohlašovali, že se budou dít veliké věci.

A tak se také stalo, neboť v tom roce ze starého elfského chrámu Malada na svět vytáhl velký zástup d'áblů všelikých, jaký svět neviděl od časů krále Belharzy. Tito ďáblové tak velmi sužovali zemi, že žádný člověk nemohl pokojně orat, ani sklízet, ba ani pole osít, i obrátil se lid k bratrstvu Marukovu o pomoc.

I shromáždil opat Cosmas všech bratří a vedl jich do Malady, známé také pod elfským jménem Vysoký chrám, udeřili na ni svatým ohněm a všechno neřádstvo do základů vypálili. A byl pak v zemi mír po mnoho let.